

Datum: 12.08.2021

Medij: Politika

Rubrika Društvo

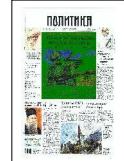
Autori: Redakcija

Teme: Vojska Srbije; Vojna imovina; Vežba Sadejstvo 2020

Naslov: „Panciri” danonoćno čuvaju nebo Srbije

Napomena:

Površina: 1118

Strana: 1,8

ЕКСКЛУЗИВНО: „ПОЛИТИКА” У ТРЕЋЕМ РАКЕТНОМ ДИВИЗИОНУ

„Панцири” даноноћно чувају небо Србије

Пре обуке за модерни систем ПВО припадници ВС учили – руски језик

Фото: Аћимелко Васиљевић

Милан Галовић

Јаково – Три члана послуге „панцира С-1” су у кабини, уз куполу на којој се налазе лансери ракета, топови и радари. Могно наоружање и електроника налазе се на масивном возилу „камаз”, осмоточкашу, које један од најбољих артиљеријско-ракетних система противваздухопловне одбране (ПВО) у свету чини изузетно покретљивим. Купола се, уз зујање, брзо окреће у свим правцима, док се истовремено чује брујање агрегата уг-

рађеног у возило који овај систем напаја струјом. Екипа „Политике” имала је ексклузивну прилику да обиђе припаднике Војске Србије који рукују овим новим наоружањем, произведеним у Русији и најмодернијим у арсеналу наше армије.

Обишли смо их на мирнодопском ватреном положају у касарни „Народни херој Милан Тепић” у Јакову код Београда, где је смештен легендарни Трећи ракетни дивизион 250. ракетне бригаде за противваздухопловна дејства (ПВД). страна 8

Datum: 12.08.2021

Medij: Politika

Rubrika: Društvo

Autori: Redakcija

Teme: Vojска Србије; Вojна имовина; Vežba Sadejstvo 2020

Naslov: „Panciri“ danonoćno čuvaju nebo Srbije

Naromena:

Površina: 1118

Strana: 1,8

ЕКСКЛУЗИВНО: „ПОЛИТИКА“ У ТРЕЋЕМ РАКЕТНОМ ДИВИЗИОНУ

„Панцири“ даноноћно чувају небо Србије

Са прве стране

И спред улаза у команду дивизиона изложена је „нева“, ракета којом је током агресије НАТО-а 1999. године ова јединица стекла светску славу, оборивши америчке авионе F-117A („невидљиви“) и F-16. Тад проверени ракетни систем и данас се користи у овој јединици, а олдук државног и војног врха да се „панцири С-1“ доле-дају. Трећем ракетном дивизиону није била случајан избор.

— Ова касарна је дом ракеташа још од 1982. године, када је овде био смештен тадашњи Седми ракетни дивизион ПВО, који је 1990. преименован у Пети, а 1992. у Трећи ракетни дивизион, који је ратну славу стекао 1999. године. Осам година касније формира се Други ракетни дивизион, у који улазе лотадашњи Трећи, Први и Осми дивизион. За нас је 27. март историјски датум, тада је 1999. оборен „невидљиви“ F-117A, а на тај дан 2020. поново је формиран Трећи ракетни дивизион и у наоружање уведен најмодернији артиљеријско-ракетни систем „панцир С-1“ — оба-шаваја потпуковник Момчило Милинков, командант Трећег ракетног дивизиона, наглашавајући да ратна слава не припада само јединици коју он сада води већ свим ракетним дивизионима и јединицама ПВО који су тада бранили небо своje земље.

„Панцир С-1“ је, према његовим ре-чима, последња реч технике када је реч о системима ПВО.

Момчило
Милинков

Слободно могу да
кажем да је реч о
најбољем средству
у своjoј класи

ширења братства ракеташа већ и
због патриотизма тих младих људи.
Тад проверени ракетни систем је и
одлична основа на прелазак на било
који други, модернији.

Обука и одржавање ратне технике
су свакодневица ових војника, с тим
што овлађавање употребом срстла-
ства ПВО има своje специфичности. Не
само због тога што је реч о сложеној

сији, због чега је као и остали раке-
таци најчешћи руски језик, обучаван је
на тренажерима и био је на бојевим
гађањима. Ови официри су по сло-
женују процедуре пријема „панцира
С-1“ у ВС приредили стручну лите-
ратуру о „панциру С-1“ на српском је-
зiku, а пажљivo прате све доступне
информације о употреби овог система
у сукобима широм света, анализирајући их
са искуствима наших ракеташа.

Мајор Мишић истиче мобилност
„панцира С-1“, који може да дејствује
и у покрету, као његову изузетну
аутоматизацију и поузданост. Ипак,
поред савремене технике у овој је-
диници истичу обученошт људства као
каљу успеха.

— Компјутер ради по алгоритмима,
а човек осећа момент, има пред-
ставу о ситуацији и прави процену.
Када су борбена дејствија упитану, по-
ред планирања употребе, човек у тре-
нутку брзо проценују и опредељује при-
оритете — наглашава мајор Мишић,
истичући да су колеге и он у сваком
тренутку спремни да изврше задатак,
свесни одвraћајућe улоге коју „пан-
цир С-1“ има према потенцијалним
непријатељским намерама.

Најмлађи припадник на обуци у
Русији био је поручник Саша Пеко-
вић, командир одељења, односно ста-
решина који непосредно руководи
једним „панциром С-1“, а који је тада
имао 25 година. Иначе, послугу овог
срстластва чини командир, оператор
и возач. Прва двојица рукују наору-
жањем, или не треба потискити улогу

Фотографије: Аанджељко Васићевић

Наш новинар испред „панцира С-1“ на мирнодопском ватреном положају у Јакову

— Слободно могу да кажем да је реч
о најбољем средству у своjoј класи —
каже потпуковник Милинков, истичући
да је увођењем „панцира С-1“
ПВО добила много — како повећањем
брода ватренih јединица тако и већом
„покрivenom“ зоном заштите ваздуш-
ног простора.

Задатак 250. ракетне бригаде за
ПВД је даноноћна заштита ваздуш-
ног простора Републике Србије, 24
часа дневно, седам дана у недељу...
Јединице 250. ракете бригаде за
ПВД плански се ангажују на борбеним
дежурствима, па тако и Трећи
ракетни дивизион са своје три бате-
рије, укључујући и ову, опремљену
„панциром С-1“. Ракеташи су сва-
коједно ангажовани на обуци про-
фесионалног сastava — официра, по-
дофицира и војника, а међу њима
још има ветерана из 1999., чије ис-
куство је од непроцењивог значаја.
Потпуковник Милинков изражава

„ПАНЦИР С-1“

- Дomet ракета – 20 километара по
даљини, 15 километара по висини
- Дomet топова – четири километра по
даљини, три километра по висини
- Домет осматрачког радара до 80 ки-
лометара
- Домет нишанског радара до 36 кило-
метара
- Систем може да прати и гађа до че-
тири циља истовремено
- Дејствовање по различитим врстама
циљева у ваздушном простору у од-
ласку и доласку који се крећу брз-
нама до 1.000 метара у секунди

технички већ и зато што је у питанju
тимски rad, a време izvršenja borbe-
nog zadatka meri se sekundama.

— Круна свега је гађање, после тога
ниједан ракеташ није исти — каже пот-
пуковник Милинков.

Мајор Предраг Мишић је имао ту
задатку да буде први командир артиље-
ријско-ракетне батерије опремљене
„панциром С-1“. Био је на обуци у Ру-

возача. Он управља различitim сис-
темима размештеним на возилу теш-
ком 37 тона, што је посебан изазов,
а поред тога има и своје дужности у
операторској кабини (осим ако се не
дејствује из покрета), где води рачу-
на о раду неких помоћних система и
тиме олакшава рад командира и опе-
ратора.

Поручник Пековић истиче значај
теренских вежби, посебно оних са
гађањем, какве су биле „Садејство
2020“ и „Муњевити улар 2021“, из-
ведене на Пештерији јер тада јединица
прође кроз цео процес — од припреме,
 преко марша до боравка на терену и
извођења вежбе. „Панцири С-1“ су на
Пештери дејствовали топовима, док је
ракетама гађано у Русији.

— Осећај приликом гађања је сјајан.
Кабина је херметички затворена, при-
ликом лансирања ракета чује се сна-
жан звук ракетних мотора и осећа се
благи потрес. Када се дејствује топо-
вима, бука и потреси су јачи, а по из-
ласку из кабине осећа се мирис ба-
рута — сличног описује поручник
Пековић.

